

ties doen wegsmelten, kan uitwijken naar een breed scala aan schuld papier en andere beleggingscategorieën: een overzicht.

■ **Bedrijfsobligaties**

Na de aankondiging van QE3 werd al snel duidelijk waar veel beleggers naartoe vluchten: kwaliteitsbedrijfsobligaties, hoogrenderende obligaties en zogenoemde 'leveraged loans', leningen aan bedrijven die al flink in de schulden zitten, zagen hun koersen flink stijgen. De verschillende obligaties hebben gemeen dat ze veelal risicovoller zijn dan staatsobligaties, maar ook dat ze zo in trek zijn dat de effectieve rendementen ook hier lager zijn dan ooit tevoren. Het gemiddelde rendement op Amerikaanse kwaliteitsbedrijfsobligaties is onder de 3 procent geschoven en de rendementen op bedrijfsobligaties van mindere kwaliteit, ofwel hoogrenderende obligaties, zijn met 6,2 procent lager dan ooit. Hoewel het percentage van bedrijven dat zijn obligaties niet kan terugbetalen vandaag benedengemiddeld is, schuiven beleggers toch echt flink op in de risicocurve, terwijl de vergoeding die ze daarvoor krijgen (historisch) laag is. Dit betekent dat ook beleggers in Amerikaanse bedrijfsobligaties

gevoeliger zijn geworden voor renteveranderingen.

Beleggers op zoek naar inkomen uit obligaties zien hun mogelijkheden al met al minder aantrekkelijk worden. Mensen die op het moment in de obligaties beleggen, kunnen natuurlijk wel flink profiteren van de gestegen obligatieprijzen, aangezien vergoedingen dalen als de koersen oplopen.

■ **Aandelen**

Er is meer in de wereld dan schuld papier. Ook sommige aan-

delen betalen periodiek een lekkertje, maar dan in de vorm van dividend in plaats van een coupon. Net als bij obligaties staat of valt het succes van de investering bij de aanschafprijs. Te veel betalen voor een aandeel kan voor tegenvallende rendementen zorgen op de korte en lange termijn. Eén veel gebruikte maatstaf voor waardering is de koerswinstverhouding. Bij het mandje van de vijfhonderd grootste Amerikaanse aandelen, de S&P 500, krabbelt de waardering (koerswinstverhouding) op richting het vijfjaarsgemiddelde van zestien. Voor de bedrijven die jaarlijks dividend uitkeren is de waardering al hoger dan het gemiddelde over de afgelopen vijf jaar; de aandelen zijn de afgelopen tijd dan ook erg in trek. Beleggers moeten er rekening mee houden dat flinke koersstijgingen niet per definitie mogelijk blijven.

Wat erg aantrekkelijk is aan dividend is dat sommige ondernemingen het jaarlijkse lekkertje elke twaalf maanden ophogen, waardoor de vergoeding voor beleggers (enigszins) gecompenseerd wordt voor inflatie. Een onderneming die zijn dividend periodiek ophoogt is McDonald's. Eind september verhoogde de fastfoodketen het kwartaaldividend nog met 10 procent naar 77 dollarcent. Analisten verwachten dat de fastfoodketen in 2012 2,85 dollar uitkeert en het jaar daarop 11 procent meer: 3,18 dollar, wat zou neerkomen op een dividendrendement van 3,4 procent in 2013.

Dit lijkt mager, maar vergeleken met het effectieve rendement op een tienjarige obligatie die McDonald's in de markt heeft staan, is dit fors. De obligatie betaalt een coupon van 2,625 dollar, maar omdat de obligatie nu 105 dollar kost, is het effectieve rendement tot einde looptijd maar 2 procent en niet 2,625 procent (2,625 dol-

Rente [%]

Rente Verenigde Staten

